

Uitbreiding van euthanasiewet moet bespreekbaar zijn

De uitbreiding van de euthanasiewet is een heikel onderwerp maar opnieuw brandend actueel. Dat er een consensus bestaat, is allerm minst het geval.

Feit blijft dat er nu een hiaat bestaat. Volgende casus is een treffend maar pijnlijk voorbeeld. Een minderjarig kind is bleek, moe, krijgt herhaalde infecties, heeft koorts, last van botpijn, blauwe plekken, bloedend tandvlees. De diagnose wordt gesteld: acute leukemie. De overlevingskans na vijf jaar wordt geschat op 15 procent na een adequate behandeling. Bitter weinig. Het kind doorloopt alle behandelingen: beenmergtransplantatie, radiotherapie, intense chemotherapie. De ouders en de behandelende arts kijken lijdzaam toe hoe de ziekte blijft woekeren. Het kind takelt meer en meer af en de artsen verzekeren dat een genezing uitgesloten is. Het kind zal sterven. Maar nu nog niet. Eerst zal het nog ondraaglijke pijnen moeten verdragen, want euthanasie is uitgesloten. De jongere krijgt bloedingen langs de neus, de aars en de mond. Moet je het kind laten doodbloeden?

Er plakt blijkbaar een leeftijd op zwaar en ondraaglijk lijden. Ben je 52 en ongeneeslijk ziek? Geen enkel probleem, je kunt verlost worden. Ben je zeventien en maak je hetzelfde mee? Spijtig, maar jij zal je tijd moeten uitzitten, zegt de wetgever.

Acute leukemie wordt bij 3 à 4 op de 100.000 kinderen vastgesteld. Daarom is de huidige situatie onaanvaardbaar. Het debat omtrent de uitbreiding van de euthanasiewet onbespreekbaar maken is op zich al een zwaar onrecht ten aanzien van de mensen die door een boven geschetste hel moeten gaan.

Sonja Eggerickx, voorzitter Unie Vrijzinnige Verenigingen vzw

Publicatiedatum : **2007-01-12**

Sectie : **Opiniemakers**